

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785.
ת. ד. 136. טען למברקים: "עולמפרס".
חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, 8, טל. 62239.
הפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב.
המחיר: איננה אחראית לתוכן הפורום.

העתון הנקרא ביותר במדינה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

עורך תבנית:
אהרון צור

צלם המערכת:
אריה קרו

חברי המערכת:
מנשה ברדיצ'וב, שייע נלור, לילי נלורי,
ירוד הורוביץ, רותי ורד, אכרם חרוסו,
עסאלה סנצור, אלכס ססיס, אביבה ססו,
עמוס סינו, שלום קרו.

ביותר במדינה

שעור לי במקצת לפקוח את עיני האולם המה מאותם יהודים כשרים, בעלי פאות ר זקן, אשר התרוצצו לכאן ולשם, מזמן לזמן נשמעה קריאה בפינת האולם, מהסלפון: "רב יענקל, ציריך!" "רב מוישה, מינכן!" יהודים כשרים, אשר חזרו לא תאכילם אפילו בכח, אולם אולי רוצה אתה לקנות אצלם דינרים יוגוסלביים, דולרים, או חתם פרנקים שויצריים וצרפתיים? רק אמור כמה. אלה הם אותם הטיפוסים הציריים שה עתונאי הגרמני התפעל מהם, לדברי אביבה טסן בכתבתה, בעוד שהצבר הביע את סלי דתו מהם. וזו דמותם של רוב יהודי וינה, יהודים שאחוז עצום מהם יורדים, אשר אינם מפארים כלל וכלל את שם ארצנו. אני מתפאר בישראל כל אימת שמזדמן לי, כלומר, בעובדת היויתי ישראלית, אולם מה שנוגע ליהדותי, אני מסתפק בכך שאינני מתבייש בה ואינני מסתיר אותה מאיש. וכיצד אפשר לדרוש ממני להתאמר במוצאי היהודי, כשהדוגמות החיות המסתובבות כאן בינה מתנהגות כפי שהן מתנהגות? מפתיע אולי לשמוע שאצל רבים מהגויים באוסטריה קיים הבדל עצום בין יהודי "או רה העולם" ובין ישראלית. רבים כאן רח נוטרים איבה ושנאה עיוורת ליהודים, אך מע ריכים את הישראלית, את האדם שיש לו מדינה משלו, ושאינו תלוי בעולקה על כתפי אחרים. אני תמה אם סטודנטים ישראליים רבים שותפים להשקפה זו.

לוי גליקסון

מכתבים

איש השנה

עם התקרב ראש השנה, אני ממחר להציע לכם מועמד מתאים ביותר לאיש השנה של תש"ז: חתן התנ"ך עמוס חכם. ראובן גור, נהריה כמו בכל שנה, ישמחו עורכי העולם הזה לקבל גם משאר הקוראים הצעות של מר עמדים לתואר.

השמות של שמה

הזדעזעתי ממש כשקראתי את כתבתכם על המרד בטסה (העולם הזה 1088). התפלאתי איך אסורים יכולים לארגן מרד. אסורים שרצחו ושדדו במדינת ישראל, ובאו על ענינם וקבלו 20 שנות מאסר — אינני מדבר על זה ישמיעו להם פסקדין מוות, אבל לי פחות ימלאו את תקופת מאסרם כחוקו פעם ביקרתי באחד מבתי-הסוהר האזרחיים בארץ, וליד השער התקבצו מספר אסירים שפתחו עמי בשיתח. כל אחד סיפר בנאוה על מעשי פשעו, והסוהר שעמד לידם אפילו לא העז להחזירם לעבודתם. אני חושב שלחבא יש לבדור את האסירים, דבר שימנע התאבדותם והתמרדותם.

רב"ט עזרא אהרון, צה"ל

נו, נראה אם יש לכם דם להעניק תואר אנשי מופת לאסירים אלהיו כהן ועיקב מרזי, חב, אשר פעלו בזמן מרד טסה מעל צו "התקדים".

י. בן-מישאל, ירושלים

אני מכין לשם מה הקימו ועדת חקירה פרלמנטרית לחקירת פרשת טסה. את נציגי שירות בתי הסוהר וסגנו, ואת כל השאר האחרים לפשע טסה, יש להעמיד בפני בית-משפט ולא בפני ועדת חקירה, שעקב מפקחותיהם הם כחה ויעלו בדרכה.

יעקב שרהבני, רמת-גן

אם ד"ר חרמון עצמו יושב בבית-הסוהר, אולי ידע לחבא איך לפטר בעיות כשהונח יית של בית-סוהר.

דן-פקלר, תל-אביב

בעתונות מאשימים את הסוהרים, ובמיוחד את הסוהר ליד מקלע הבדון, באי-ביצוע תפקידם. דעתי היא כי אין להאשים, כי במקרה והיו כבועים את המוטל עליהם, כלומר פתיחה את האסירים המתמרדים, היו מאשימים אותם ברצח ערבים, והיו מע מידים אותם למשפט דוגמת משפט כפרסם. אינני כסוה שזאת היתה מחשבתם של די סוהרים כשעת המרד, אולם כסוה אני של פעם הסבו על תפקידם המוטל עליהם. כי תמיד כשקורה איזה בוויו מאשימים את האנשים המקבלים פקודות, ומסלילים עליהם להחליט אם הפקודה נכונה או לא. זהו אחד התקי דימים המסוכנים שיצר כפרסם. ירושלים נתן לבספק, ירושלים

התמונות על מרד אסירי טסה הזכירו למנוחת מחמתו הריכוז של הנאצים. איזה זכות יש לפרטנות המוסכמים והחוקים של מדינה להתייחס בכאונות כזאת אל אסירי הממכה לברוח, כפי שהתמונות מראות זאת בבירור? אסירים אלה אינם רוצחים מבטו ולידה התנאים השוררים באזור והטרנדו של מלחמת האחים במרחב הפכו אותם לכ אלה. מועד אין העולם הזה מוחה על התפללות זאת? זכותו של אסיר לברוח, וחובתו של סוהר למנוע ממנו זאת. פארס איוב, גיש מרוס, הגליז

הכמה ודעת

ההתלהבות העמומה המונית שאחזה את המוני העם נוכח המבחן התנ"כי אינה במקומה. אפשר לחשוב שעם ישראל הוא עם לבטחוני חסר תרבות, שמעולם לא קמו בו מלומדים והכמים נאונים, והנה לפתע זרח כוכב ביש ראל — דבר בלתי רגיל: יהודי המגלה בקיאות בתנ"ך. לעמוס חכם מניע כל הכבוד עבור ידענותו, אולם כאן ועד התלהבות נכבדת, עדיין גדול המרחק.

יהושע ביין, תל-אביב

כולנו חכמים. מה?

מדוע, כאשר אתם מגלים נקודת תורה או מעשה שחיות במשטר אתם מההרים פרסם עמודים של ביקורת, וכאשר עושה המשטר הקיים מעשה יפה וחיובי כדוגמת המבחן התנ"כי, העשוי לעזור להפצת התנ"ך וידעתו בישראל, אתם מקדישים לו סטון ועיר ומנסים להעלים עין ממנו? ה. כהן, ירושלים

הקורא כהן אינו צודק. גם בעניין זה נתן לקיטר העשור את אשר לו.

... טוב יעשו האחרים לכך, אם יארננו מבחנים בתנ"ך, בתלמוד, בספרות ובשירה עברית, עם פרסים ראויים לשמם. צורת ה ידיו והמבחן עשויה להמריץ את הנוער ללימודים, ועם ישראל יחזור להיות עם הספר.

צדוק קהלני, פתח-תקוה

החזית השמית

קראתי בעיון את מאמריכם הרנים ברעיון ההשתלבות המרחבית. נימוקיכם, בדבר ה הכרח בהשתלבות זו, מבוססים על ההכרח הנכונה שעבר אלינאר הינו מנהיג הלאר מות הערבית ונהנה מתמיכת חוגים רחבים בעולם הערבי. התסכמו עמי שגם היסלר ומסוליימי היו מופלגים בארצותיהם בו מנסו גם הלאומנות הערבית לא תביא ברכה להמוני הערביים, ואין בה שום פתרון מוצע לבעיות הנחשלות והרעב במדינות ערב. זוהי תנועה המבוססת על רגשי נכס של הערבי, הנובעים מנחיתותו והשפלתו, ומכוונו של ישראל חלק רב בהשפלתו של הערבי, אי אפשר לה להעפיר על הלאומנות הערבית הנכוחית.

לפי קמה בקרב הערביים תנועה ליברלית אמיתית, שעליינה היו הסבת מצב הפלחים והמוני העם הערבי, היינו יכולים להגיע להסכם עם. אולם באופן אובייקטיבי לא תיחבן ההשתלבות של הישראלי בו המאה הזוט עם הערבי האבק בככלי הפיאודליות. יש ביכולתנו להושיט לו יד, לעזור לו, אי אומר על רגשי הנכס. לפיכך נראה לי שהתפתחה המבוססת על הנחות מוטעות עשויה לגרום לתבוסתנו. פתח תקוה, גבעתיים

יעקב גוטליב, גבעתיים

עתה, עם יסוד קבוצה נוספת שאחת מי מטרותיה העקריות היא להשכין שלום בין ישראל למדינות המרחב, נשאלת השאלה אם לא הניע הזמן בו יתאחדו כל הארגונים הפועלים בכיוון זה: "איתור", "מחזורי הער" מנגב, "הכח השלישי", "האיתור הער" בית"ו. הפעולה השיתית? או שמא חייבים הפרוד והפצול להימנע, לפחות מטעמים של פרסטיג' אישית?

חנן ישי, תל-אביב

לאות זכרונות

אנו חושבים לנחון להעיר את תשומת לבכם לתופעה הראויה להחקר ולבוא לידו על הצבור. הנדון הוא אות ההננה. העניין אינו רק באות ההננה כלשעצמו, ואם נתייחן על-ידי גורם ממשלתי צודק או לא, דבר שברור לנו כבר די צרכו. אנו מעוניינים רק להראות את אופן חלוקתו לאלו הזכאים לקבלו. נמצא בכתתנו נער בן 18 בשם דרוך לזום, אשר בחקופת מלחמת העצמאות לא היה עדיין בארץ. בזמן מלויי שאולני ה בקשנות לאות ההננה בדגניה נישג גם הוא ומילא שאולון אחד להנאתו. הוא כתב כי הוא זכאי לקבל את אות ההננה עקב השי התפתחו בקרבות ירושלים, בלי להתחשב כי עובדה שבאותה תקופה הוא היה בן 8. והנה להפתעתו הרבה, בביקורו הבא בדגניה, נישג האישי למזכירות וקיבל את אות ה הננה שהניע על שמו.

מיכאל ברנד, גדעון גלעדי, אהוד ארצי, המכון למזכירים חקלאיים, עכו

הצעות קוראים

בדרך כלל אנו נהנית למדי מעתונכם, אולם בשום אופן איני יכולה להסתגל ל ציור המופיע בכל שבוע במאמרו של העורך. לדעתי יצירה זו מפחידה משש, ומכניסה אורה מיהסורית ובלתי נעימה במאמר. לפעמים הוא מרתיעה אותי מלקרוא את המאמר, ואני מתארת לי שההפסד הוא די רציני.

רחל דישון, תל-אביב

לדעתי חסר בעתון מדור מאור חשוב, והוא מדור ספרותי. קורא בינוני מסתפק אולי בפולטיקה ובשטריות, אך שור אים המחפשים עוד משהו, שמורה של רותי אינו יכול לשמש לו תחליף. מה דעתכם על מדור ספרותי הכולל פרק מספר חשב, יצירות קוראים, שירי שמורדים עם ביאוגרפיה? עמוד כזה יוסף לעתון.

ג. י. החובות

כבוד הרב במקומו

צר לי לאכזב את קוראי מדור תצפית, הרגילים לתצפיות מוצלחות, בקשר לידיעה שהופיעה במדור זה (העולם הזה 1088) על מרישתו הצפויה של כבוד הרב הראשי הר צונ מתפקידו. באופן בלתי או הלסי, ולקבוע שאין שמיו של אמת בריעה זו.

י. שאול, לשכת הרב הראשי, ירושלים

זמין את הקהל

לנשף בחירת

מילכת המים '58

מסיבת קוקטייל ונשף ריקודים

שיתקיים ביום החמישי, 28 באוגוסט, 1958, בשעה 8.30 בערב, בגן המלון ומסביב לבריכת המלון

***

המלכה תיבחר על-ידי קהל הנוכחים באמצעות פתקי-בוחר המצורפים לכרטיסי הכניסה — מנין הקולות יבוצע על-ידי ועדה שתיבחר מתוך הקהל

***

בתוכנית: מיצעד המועמדות, ראיון מפורט עם כל מועמדות, הופעות אמנותיות, שעשועי מים בכריכת המלון, תזמורת, נשף ריקודים, בחירת המלכה ופגניותיה, בחירות משניות, הכתרת המלכה.

***

כרטיסים להשיג במשרד למכירת כרטיסים יוקי, תל-אביב, כיכר דיזינגוף 14, טל. 22445. מספר הכרטיסים מוגבל. מחיר הכרטיס יכלול צריכה חופשית ובלתי מוגבלת של משקאות קלים, קרים וחריפים, עד שעה 1 אחרי הצהר.

